

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals llibrerias d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes, 1.000
a provincas, trimestre, 3.000
Extranjer y Ultramar, 4.000
Anuals, a pròdu convencional, 10.000

Farmacia Serra

12 ANYS de continuades curacions y d' una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que l' **XAROP SERRA** es lo millor remey pera combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de... **TOS**

La que paga més contribució de la provincia.

CEPS AMERICANS Hort de Pau Abelló tocant a la carretera de Tarragona, ARRELATS, molt superiors. Preus ventatjosos. Autenticitat garantida. Para tractar en lo mateix hort ó carrer primer Roser núm. 4.

Llibreria y paperia y objectes d' escriptori

S. LAGUNA

La que vent mes barato Montarols, núm. 31

Blancor

Queya la neu á plaret, com plomiscall de cignes escampat per l' espay. Tot perd el caràcter habitual com embolcallantse ab blanca mortalla, y fins lo silenci, propi dels dias de nevada, dava al paisatge quelcom d' aquella tristesa que, per los cors sensibles, te la mort quan se creu que ella no es lo terme definitiu de la vida.

¡Qué bonich! digué Blanca, y, tota vestida de negre, baixá al parch á passejar, á gaudir del espetacle que oferia lo que podria dirse primavera d' hivern, la primavera que fa esclatar lo fret com l' altra las fulles y las flors.

Blanca que també sentia l' influencia d' aquell despertar á nova vida, no poguent cullir flors, cullia de terra borrallons de neu, la qual al xuclarli'l calor de las mans las hi amaratava y feya tremolar. Blanca gaudia aquella impresió, enfonzava més en la neu las mans; la fredor li produhia tremolor nerviosa que dava al seu rostre certa expressió, al temps que infantívola, sensual. La neu anava com brodantli'l vestit; los cabells se l' hi empolsavan de blanch, y ls seus peus desapareixian enfonzats en la blanca molesa.

¡Quín contrast! Una dona jove, plena de vida, endolada exteriorment, pero joyosa y alegre, en mitj de un paisatge mort.

Al caure l' dia, quan desde la finestra de sa cambra vegé que la blancor de la neu se confonia ab la foscor de la nit, s' entristí, la noya. No obstant tanta blancor, comensá á véureho tot negre. ¡Quí pogués voler com los aucells que ara veig cercar un sopluig! ¡Quí com ella pogués arraulirse prep de sa aucella, abrigantse l' cos ab lo calor de l' ánima, y adormirse sentint bategar dos cors, lo seu y l' meu, sols, solets...

Si jo tingnés alas y fos, com l' aucellet, lliure, ¡quán lluny aniria!

Han passat alguns anys. Blanca es l' aucella del aucellet á qui tant envejava al cap-vespre d' aquella nit d' hivern. Han tornat los dias rufols, y neva. Blanca está tísica y contempla l' paisatge nevat ab la melangia del pressentiment dels metalls del cor. —Vina, diu al seu espós, acompanyam al jardí, vull veure si, com en los lluyans dias de les mevas ilusions, la neu es, com aquestos, blanca; si la seva fredor, com llavors, me calenta la sanch y m' fa sentir nous esclats de vida.

Baixava al jardí: ella molt abrigada; ell tremolant més de por al resultat d' aquell capritxo de neurótica, que de fret. —Tanca l' parayguas, espós meu, tancar; deix que la neu brodi de blanch ma vesta, y enjehi de perlas mon cabell, com ho va fer aquella tarde que, pensant en tú, envejava als aucellets arraulits en las brancaes dels arbres guarnidas de neu. No'n duya jo

de parayguas aquell dia; vull que l' ilusió de retornar al passat sigui perfecta.

Lo fret y l' humitat excitaren la febre d' aquell cos ja defallit. Caygué Blanca desmayada en brassos del seu espós. Refeta, ja en lo lit, l' hi entrá l' deliri...

—La neu, la neu. Tot es blanch. ¡Ahont son los aucellets? ¡Ah! la fantasma, la fantasma blanca. Es la mort que s' acostá; deix la senyal de las petjadas en la neu; feume de neu la mortalla que m' enterrin allí á aquell recó, ahont s' amuntega la neu.

Mori la pobre Blanca, y, nevant, la portaren al fossar. Lo cotxe de morts y l' negre atahut se cubriren de blancor, com si fos aquell enterro l' d' una noya fadrina. Sobre la neu que cubri la sepultura, l' espós senyalá ab la punza d' un bastó lo nom de Blanca, y al arribar la primavera una parella d' aucells feu lo niu en lo brancatje del salser que cobeja la tomba.

† HORTENSI GÜELL.

Hivern

Arrupits al entern d' una grossa fogona, se resguardaven del fret dos vellés l' un enfront del altre.

Estavan sols; de tant en tant se sentian unas fortes remolinadas de vent que feyan escornixir los vidres de la rónega finestra que donava al hert. Per ella entrava la claror de la lluna y s' deixava véure lo brilleig de las estrelles que relluhian com esmaltadas en lo firmament.

—Com ens fem vells Mariana (deya l' vellet boy escarbant lo foch) tant, que sens l' escalf d' aqueix braser á ben segur que demá nos trobarian morts com duas plantas anyoradissas de sol.

—Ja pots ben dirho; (respongué la velleta ab una esgarriansa de fret que la sobia no més de pensarhi)

—Sembla que era ahir (continná éll) y veus, ja hem arribat fins allá ahont desitja arribar tothom; per aixó hi hem arribat bé ¿veritat? Los nostres fills son fertr y bons; que més volém que siguin? A n' ells no ls espanta la fredor, y corren, y s' diverteixen, igual com feyam nosaltres, nosaltres que ara ns resguardém d' ella aquí, boy arrupits y juntets per por de que no ens glassi. Tan poch com l' haviam temut! Com passá l' temps! Aviat ens morirém y qui sab lo que será de nosaltres, de tú y jo que tant nos hem estimat y ens estimém encara. Podém ben dir que tota la vida l' hem passada juntets; si n' hem vist d' hiverns y de primaveras, si n' hem assaborit de plahers, si n' hem passat de desenganys, pero que bé, veritat Mariana?

Quan eram jovanets com los nostres fills y com ells corriam adelerats per planas y montanyas, com podiam pensarnos que arribaríam fins aqueixa edat y que juntets encara nos estimaríam forsa?

—¡Oh! (feu ella mirantse) y lo que pot durar.

—Quí sabá... pero som molt vells Mariana, molt vells... no t' ho sembla que ja ho som un rich massa per esperar?

—Y per qué ves, mes vells encara que nosaltres se la campan. Es clar que som vells, pero jo, voldria que encara arribessim á més... molt més.

—Be, jo també, no t' creguis; y si sempre pogués ser com en aquest moment, millor.

—Veus, aixó caldré, que aquesta hora en que ns trobem ara fos ben llarga, ben llarga, que may s' acabés, may, los nostres fills divertintse forsa, y nosaltres aquí, arrupits, vejeant lo caliu, y pensant lo que pensavam ara.

—Aixó mateix tindria d' esser, perque nosaltres, que més podém esperar que no sigui la mort?

—La mort!

—¿Que t' ha espantat may la mort?

—Sí... sempre.

—Veus, donchs á mi l' cor me diu que no tindria d' espantarnos.

—¡La mort!

—Qué ho creus tú que quan ens morirém ja no ns ventrém may més?... jo avens també ho havia pensat aixís... pero no era... ara fins me sembla que aixó de morir será pera tornar á naixer, pero no aquí, no t' creguis, sino en altre lloch; que serém joves altra vegada y que com allavors y ara viurém sempre l' un al costat del altre...

—Veus, aixó també ho he pensat alguna vegada; ahir mateix vareig somniar que anevam junta á la font del marge y que eram joyes lo mateix que l' dia que ns varem canxer... aquest matí ho pensava; ves per qué ens haviam de despertar.

—Es que la nostra mort ja orech que será aixó, una dormida llarga y despertar de nou altra vegada, perque nosaltres estich segur que no ns cansarém may d' estarnos... veurás com morirém plegats, tots dos alhora, sino podria ser que ns deixessim.

—Jo penso que tens rahó.

—Y es clar que t' inch, ves pobre de mi que hi faria el mon sense tú, y tú pobriensa, com podrias viure sense tenirme á la vora... Els fills... els fills son bons, pero ells trobarán altres amors sino tan desinteressats com els nostres ab pron beniquesa pera ferlos felissos; farán parella agradosa, mentres que nosaltres... pobrets... si som tan vells Mariana.

—Pero podém dirho.

—Oy, qu' es aixó, y tan ditrosos com hi hem arribat, quasi sens adonarnos de que ho som, jo sempre m' sembla que t' he vist com ara, ab tog cabells blanchs, la cara arrugadeta, ton caminar pausat, igual que jo mateix.

—¡Are si que sempre serém iguals!

—Que hi fé, jo en bona fe que no voldria pas altra cosa.

L' un y l' altre 's miraren y senriguoren, segurament que may s' havien agradat tant.

A. SPAU VILAPLANA.

Barcelona, Janer 1900.

Esplay

A mon volgut amic en Salvador Borrut y Soler.

Oh patria del meu cor, patria volguda
 tos nobles fills que per lliurarte bregan
 á cops de fals lo centralisme cegan
 cantant los segadors ab veu rascuda.
 Malhajan los villans qu' are t' ofegan,
 porque no tingas sense alé, pervindre,
 malhaja qui ben lliure no 't vol tindre
 y 'ls fills ingrats que 'vils de tu renegan.
 Volém enfront del mon lluytas sostindre,
 volém la Llibertat que 'ls mals allunya
 sens que s' esborrin ja en el esdevindre
 la Patria, Fé y Amor del cor versayre;
 mentre ab fermesa espera Catalunya
 son jorn de goig que no s' tardará gayre.

FLORENCI CORNET COLOMER.

¡ Lluny!

Que se 'n trobava de sol y vern lo pobre Jepich! Trascant, trascant en mitg d' aquellas artigas, gayre bé tot lo dia rebent la soleyada ruenta, que se 'n hi havian escapat de llágrimas dels ulls fins á terral ¡Quantas voltas lo cor li batia febrosament com volguent esclatar, al pensar en son poblet simpátich, acotzat en las verdejants falda d' aquella carena, muradal inmens que separava la seva patria de la Fransa! Si hagués gosat, com una criatura haguera plorat lo minyo, donant aixís aixampas al seu pit. ¡Oh! prou se 'n penedia de veras de haver desertat, puig á més de que al servey segurament haguera estat millor, ja li havian passat los dos anys, y á horas d' ara 's trobaria al costat de sos pares y germans, y á prop de la Roseta, la seva estimada, de la qui tant temps feya no 'n sabia novas que afalaguessin la seva ánima.

Quantas vegadas, aclaparat pel treball y ab lo defalliment, donchs lo seu esmorzar, no havia sigut altre que un migrat tros de pa, s' asseya sobre una roca ó al marge, deixant l' aixada, ab el cotze apoyat sobre 'l genoll y 'l cap en la má sostenintse! Allavors prenían en son cervell forma plástica los esboyrats recorts condormits al fons de l' ánima. Y al ensemps sentia en son interior tristesa y dolura, pena y goig una barreja de sensacions contrarias. un no sé qué que li bressava l' ánima ab tristesa dolça, dolça com un recort ditxós y esfumadí; ab dolura trista, trista com l' anyoransa d' una il·lusió fonedissa... Y al pensar ab aquella despedida que feu caure llágrimas al seu pare, sentia l' estreta de mans de sa Rosor... ¡Oh, la Rosor! que bella se li presentava á la imaginació y qu' hermosa ab l' anyorament á l' ánima y la tristor á la cara, fidel á la memoria del estimat que plora lluny de la terral allavors sentia un cobriment de cor que li arrancava un suspir fondo, caldejat, febrosench.

Un dio, lo distragué de sas melangiosas meditacions la veu de la noyeta de ca 'l seu amo que, acostantse, cantava ab tonada dolça:

«El camí de Font-Romeu
 eixa hermosa passejada,
 se fa quel q' una vegada
 encara que hi hagi neu.
 Per aqueix camí, Rosina
 un ram de flors n' ha cullit
 pregant la Verge divina
 de li doni un bon marit,
 ardit—ben aixerit.»

Alsá en Jepich la vista y 's topá ab la nena que li duya una carta. S' aixecá y li prengué d' una rebolada y 's posá á devorarla d' una llambregada, mentras la nineta marxava cantant «La Nina de Mont-Louis».

La carta era del senyor Rector del seu poble y deya aixís:

«Estimat Jepich: T' escrich en nom de tos pares que, gracias á Deu, están bons de salut. Res de particular tindria que dirte si no fós una nova que t' omplirá l' ánima de pena, pero que suposo suportarás ab la resignació cristiana d' un cor bo. La Rosor s' es enllassada en maridatge ab en Jordi del Mas Nou.»

Un malehit sigal s' escapá rabiós de entre mitg de sas closas dents; picá de peus y continuá llegint: «Ofereixlo á Deu, estimat Joseph, aqueix sacrifici»

ci de la teva voluntat que tant sol provar Deu en aquesta vall de llágrimas, y perdona á n' aquesta noya, puig aixó no es pas lo que menos sovint sol passar.»

¡Mentidal murmurá en Jepich ficantse ab mans trémulas la carta al infern, ¡mentidal aixó, digué arrencant un plor, no 's veu may ni s' haguera vist si ella hagués estat enamorada de mí com n' estava jo d' ella.

Y torná 'l jove á entregarse á las negras meditacions que li omplían los ulls de llágrimas. ¡Oh! semblava mentida, gayre be 's desesperava! s' aixecava tremolós, tornava á assentarse, y com si li faltés la llum del seny al cervell, caminá esmaperdut á casa dels altres, sentintse esguilejar pel cos esgarrifansas de fret, y sentintse un defalliment que l' aclaparava. Y com un nen plorava, plorava desconsoladament.

ANTONI VIVER.

Girona, 9 de janer de 1900.

Adhessió

á la «Juventut Catalanista» de Sabadell
 Benvolguets companys: avny dia de gloria pels que ab goig confiém en l' implantació íntegra de las memorables Bases acordadas per nostres apóstols l' any 1892 en l' Assamblea celebrada per la «Unió Catalanista» en la ciutat de Manresa, desde 'l fons de la meva ánima, decidida defensora dels ideals de nostra santa causa, m' adhereixo, ab tot lo meu cor d' enamorat de ma Pátria com de ma carinyosíssima Mare, al solemne acte inaugural de nostra novella associació que ab lo simpátich nom de «Joventut Catalanista» y estenid els quatre vents la gloriosa senyera de las Quatre Barras heu fundat en una de las més populosas é industrials ciutats del alt Vallés: la liberal per excelencia y noble Sabadell.

Deu us guardi á tots vosaltres molts anys per pequer veure 'l triomf de nostra idolatrada Catalunya. El jorn que aquell Sol de Llibertat que daura 'ls pobles mes civilisats de la terra coroni l' altíssim Montserrat.

A tots, á tots vosaltres volguts amichs me dirigeixo, per qué del concurs de tots vosaltres, els joves, dependeix el Demà de la gran Nació Catalana dintre ó fora del Estat espanyol.

¡Desperta ferro!—Companys: ¡¡Avant!!

SALVADOR BORRUT Y SOLER.

Barcelona 21 Janer 1900.

Confusió

Aquesta resulta y gran de las bases posadas á l' aprobació en l' Assamblea de Valladolid.

Se tracta de la constitució d' un núcleo titulát Unió Nacional, pere mentres que per una part se diu que ha de viure agena á las reformas de Govern y als problemas d' ordre constituyent del Estat, per altre se faculta al president pera que pacti y concertí ob los organismes que signifícan forsas polítich-sociels.

¿Es que aquesta Assamblea pensa sumarse als grupos polítics que viuen sotmesos al régimen actual? ¿Tracta per ventura de constituir una agrupació, anar á las eleccions, abroquelarse en un Manifest y entrar en la pacífica existencia dels debats parlamentaris, sometentse per viure, á las exigencias d' aqueix medi en que avny no confia, las Corts, y dedicantse á proclamar en ellas l' excelencia de las reformas apeteducas? Perills son squets que en lo mar agitat de nostra existencia pública devém senyalar als que van á treurel per primera vegada. Per deixar la costa y trobarse lliures del naufragi anirían vers una muralla sobre 'l qual poguessin estrellar los vents adverses.

Pero aixó á part, l' aprobació de aquestas y altres bases, signifícarán tot lo contrari de lo que l' Assamblea vulgui signifícar y pera lo que se ha reunit, ja que lo que s' anhela no está en que arribin á sentarse sos directores y en l' estret recinte del Congrós dels Diputats, sino en la cooperació generosa y patriótica del estors general pera que 'ls que gobiernan ajudin á la prosperitat de la industria y del comer: en la determinació d' aspiracions contrastadas per lo sentiment de la major part del país, y en lo vot consultiu que ab aqueixos precedents puguin prestar á polítichs que sápigán que 'l gobernant no es senyor de la nació, sine un servidor y criat.

Tal vegada no sia in que suposém, l' idea, pero es confosa. ja que á tals suposicions dona peu y en assumptos com los debatuts á Valladolid hi ha que fugir de las confusions.

Ahir dia de Sant Sebastiá comensá la época de Carnaval. Per lo que tocs á nostra ciutat no s' hi ha conegut gens ni mica ja que tot continuá en la mateixa marxa normal y rutinaria de sempre; ni un petit bando anunciant lo regnat del Carnestoltes, com era tradicional anys endarrere, res...

Aquesta costum dels bandos, tant contraproduhent y ridioul com se vulgui, pero que per ser genuinament filla de Reus y per consegüent, una de las més típicas, s' ha perdut per complet.

Es lo que déyam l' altre dia, per rahó de las evolucions dels pobles se pert tot alló que tant estimavan nostres avis, y que eran lo sagell característich de tot poble.

L' Angel del Diario de Reus en un articlet «A bailar tocan», diu que no es d' opinió que 'ls balls de distresses se fassin en dissapte.

Nosaltres no som partidaris ni de que 's fassin en dissapte ni en diumenge; pero haventse d' escullir un dia d' aquets dos, opiném que las societats han fet bé en trasladarlos al dissapte, donchs aixís los ayments de Terpsicore temen lo diumenge pera descansar.

Aquesta nit tindrà llech en la favorescuda Societat «La Palma» una escullida funció, posantse en escena lo drama «Amor de madre» y la comedia «Las Carolinas» finalisant la festa ab l' acostumat ball-reunió.

Se 'ns queixa un apreciable suscriptor que en l' espay de vuit dias li han prés dos peras del llum eléctrich que té á la escala.

Com aixó 's pot convertir en peste infecciosa pera 'ls demés llums de las escalas, cridém la atenció del senyor Inspector de Rondas municipals á fi de que dongui 'l premi corresponent á aquets aprofitats subjectes.

Realment encare que no disfrutém de las «delicias» del «grippe» y «del dengue», comensa á registrar-se algun cas y com en todas las poblacions d' importancia de la costa n' hi há bastants cassos torném á recomenar á nostres lectors que al sortir d' algún lloch calent preguin todas las precausciens que aconsella la higiene.

En lo teatre de la elegant y concorreguda societat «El Alba», aquesta nit se posarán en escena la comedia en un acte «Un diner á Miramar», lo menúlech en vers «Mestre d' Escola» (estrene) y 'l juguet «Per una solfa».

També 'l esplaudida banda «Juventut Reusense» pendrá part en la vetllada, executant, avans del primer acte y en los intermedis, bonicas y escullidas peasas musicals.

La festa acabarà ab un lluhit ball amenisat per la banda; per lo qual dita societat promet veures concorreguda en extrém.

Avny tindrà llech á Tarragona l' elecció parcial d' un Senador del Regne pera quin cárrech se presenta n D. Francisco J. Tert y Martorell y D. Joan Miquel Herrera aquest últim candidat recomanat pel Govern.

Los compromisaris d' aquesta ciutat son: l' Alcalde D. Pau Font de Rubinet, D. Pau Abelló y Boada, don Miquel Vidiella y Gomis y D. Francisco Bufil y Capdevila.

Degut á no trobarse aquí tot lo personal de la companyia que ha d' actuar en nostre Teatre, la empresa ab molt ben acort ha disposat no obrir l' abono ni fer pública cap llista de personal fins que tots siguin en nostra ciutat.

Sembla no obstant que de dimecres á dijous debutará la companyia.

Hem rebut los nous selles que ha donat á la estampa la Junta permanent de la Unió Catalanista los quals se troban de venda en aquesta redacció.

Advertím á nostres lectors que 'l grabat, dels nous sellos, se diferencia del dels anteriors y que ademés portan l' any en que son editats.

La Junta permanent de la «Unió Catalanista» ha ordenat la publicació de las «Deliberacions de la Assamblea catalanista de Manresa», quin llibre está de venda en nostra redacció.

Lo recomaném á tots nostres lectors puig com sabhen en la «Assamblea de Manresa» s' acordaren las bases que constituheixen la nostra doctrina.

Los jurats, pérts y testimonis que hagin assistit á judicis celebrats en aquesta Audiencia desde primer de Juliol de 1899 fins lo 30 de Desembre del mateix

any, y no hagin cobrat sas dietes ó indemnissioins corresponents, poden presentarse á ferlas efectivas, per sí ó per persona degudament autorisada, en la Secretaria de govern de la mateixa tots los dias hàbila, de nou del matí á una de la tarde, fins lo dia 10 de Febrer pròxim.

Ahir per los dependents de Consums foren decomissats un bot ab 10 cuarts. d' oli y 12 kilos de tecino per tractar d' introduhirlo fraudulentement.

La Vanguardia diu que en breu se tracta de celebrar á Barcelona un meeting en pro de la pau entre inglesos y boers, y que la significació de las corporations y la autoritat dels oradors que en éll pendrán part donarán al acte verdadera importancia.

Ha resultat inexacte que en le terme municipal d' Albiol s' hagi presentat cap cuadrilla de lladres, segons suposavan rumors circulats per alguns.

Lo recaudet en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents especies, durant lo dia d' ahir, puja á 952'11 pessetas.

Secció oficial

Registre civil del dia 19 de Janer de 1900

Naixements
Francisco Guasch Garcés, de Antoni y María.

Matrimonis
Cap.

Defuncions
Magdalena Grau Blay, 70 anys, Hospital Civil.—
Teresa Crusat Llaberia, 82 anys, Germanetes dels Pobres.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Fructuós.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Avuy á las vuyt del matí tindrà lloch la Comunió general per las Fillas de María Inmaculada y desseguida la Visita á la Verge.

Sant de demà.—Sant Vicens.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA
Entradas del dia 19

De Bilbao y esc., en 32 dias, v. Felisa, de 777 ts., ab efectes, consignat als senyors Fills de B. Lopez.
De Marsella y esc., en 3 dias, v. Cabo Creus, de 993 ts., ab efectes, consignat á don Marián Peres.
De Barcelona en 7 heras, v. Primero, de 777 ts., ab trànsit, consignat als senyors Fills de B. Lopez

Despatxadas

Pera Bilbao y esc., v. Cabo Creus, ab efectes.
Pera Barcelona v. Felisa, ab trànsit.
Pera Bilbao y esc., v. Primero, ab efectes.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotissació á Barcelona á las 4 de la tarde del día de ahir.

Interior	68'95	Cubas del 86	80'86
Orenses	13'05	Cubas del 90	67'55
S. Juan		Aduanas	94'4
Nerts	54'	Ob. 5 0/0 Almena	94'50
Fransas	47'55	Id. 3 0/0 Fransa	47'12
Filipinas	87'		

PARIS

Exterior	67'55	Madrid	
		GIROS	
Paris	28'20	Londres	32'30

Ordres de Bolsa pera Barcelona Madrid y Paris.—
Compra y venda al comptat de tota classe de valors.—
Descompte de cupons.—Compra de monedas d' or y bitllets de tots los paissos.—Gires sobre Barcelona y Madrid.

J. Marsans Roí

Representant en Reus: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotissació á Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	68'95	Aduanas	100'
Exterior		Nerts	54'05
Amortizable		Fransas	47'55
Cubas 1896	80'75	Orenses	13'
Cubas 1890	67'50	Obs. 6 0/0 Fransa	90'25
Filipinas	86'87	Id. 6 0/0	47'12
Exterior Paris	67'40	Id. 3 0/0	

GIROS

Paris 28'20 Londres 32'30
Se reben órdes pera operacions de Bolsa. Compra y venda al comptat de tota classe de valors cotissables d' Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los paissos.

Cambis corrents
en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Collegi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 dias fetxa.		31'80	31'90
» 8 dias vista			
Paris 90 dias fetxa			
Paris vista			
Marsella 90 dias vista			
» 8 » »			

VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPER.
ACCIONS			
Gas Reusense.	Ptas. 675		
Industrial Farinera	650		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams		675	
Manufacturera de Algodón	140	150	
Companyia Reusense de Transvies	250		

Anuncis particulars

BIENVENIDO ESTEBAN LAHOZ

Doctor en Medicina y Cirugia

Especialista en enfermetats de cirugia, operaciones y secretas.
Consulta de 11 á una y de 6 á 8.—Gratis als pobres, de 5 á 6.

Arrabal Robuster, 11 y 13, primer.

Gran dipòsit de fems

DE

JAUME SIDÓS

Camí de Tarragona (Dressereta) darrera del convent

En dit dipòsit se venen fems als preus següents:
1.ª classe, 14 pessetas les 100 paners.

2.ª » 13 » » »
Aquets fems estan barrejats de desperdicis del maderero y de comunas.

PERA VENDRE

Ho está una botiga de pesca salada y en un punt molt céntrich d' aquesta ciutat. Las condicions serán ventatjosas pera 'l comprador.
Pera informes en aquesta impremta.

Telégramas

Madrid 20.

La sessió que 'l dillans se celebrará en lo Senat promet ser molt animada, tant pels assumptos que han de tractarse com pels senadors que intervindrán en lo debat.

Lo comte de las Almenas reproduhirá la seva pro-

posició incidental demanant s' exigeixin responsabilidats als causants dels últims desastres que ha sufrert Espanya.

Lo senyer Davila explicarà una interpelació a prop de la pastoral del bisbe de Barcelona, doctor Morgades.

Y per últim, lo senyer Lopez Parra defensarà una proposició relacionada ab la repoblació forestal.

—Segons sembla, la pretensió dels secretaris d' Ajuntament se va á realisar.

Lo ministre de la Gobernació ha demanat unes bases á una comissió de secretaris pera incloureles en lo projecte de ley d' Administració local.

—De Cartagena diuhen que 'ls sargentos están allí disposats á fer un acte contra la obra teatral «La luz verde».

Se tem un confliote.

Lo corresponsel declara que denada la índole d' aquella població, pot ocorre algo més grave si l' acte 's realisa.

—Segons noticias de Cáceres referents á lo ocorregut ab motiu de la elecció d' un diputat pel districte de Hoyos, lo diputat liberal va escriure al jutje posantse á la seva disposició pera declarar y que poca estona després era detingut é incomunicat.

Quan la guardia civil va presentarse al local del escrutini, encara cremavan todas las actas.

—La Regent ha firmat la autorizació pera que 's presenti á las Corts lo projecte de la conversió dels Dentes.

—Han conferenciat extensament pera ocuparse del proces de Montjuich los senyors Canalejas y Azcárate.

Se confirma que aquestos senyors han acordat formular una interpelació parlamentaria en la sessió que se celebri 'l dillans.

Sembla que las impresions son pessimistas pera las victimas de Montjuich, paig lo govern no 's mostra per ara disposat á cumplir sa paraula concedint 'l indult.

—La «mesa» del Senat ha portat á la régia sanció algunas lleys.

Paris 20.

Lo ministeri de la Guerra inglés ha circulat las ordres pera la movilizació inmediata de la octava divisió pera l' exercit del Africa.

Se concentra aquest refor en lo campament de Aldershot.

—Diuhen de Pretoria que 'ls inglesos han atravesat lo Tugela per dos cestats.

Se considera imminent un combat.

—Lo coronel Kummer, ab tres trens blindats, se proposa socorre á Mafekkin.

—Los boers han ocupat un destacament de llancers inglesos.

—Lo «Daily Chronicle» se fa eco del rumor que circula per Londres, dihent que lord Roberts ha demanat reforos en número considerable.

—Diuhen de Lóndres que un barco de guerra inglés ha capturat prop de «Miske», á la corbeta alemanya «Maria», que venía de Australia ab carregament de farinas pels boers.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

VINYAS AMERICANAS

MARCIAL OMBRÁS

PROPIETARI AGRICULTOR

FIGUERAS (Girona)

150.000 peus de 5 á 10 anys que produheixen anyalment:
DEU MILIONS D' ESTACAS *** ** ** ** ** DOS MILIONS DE BARBATS

No compreu res sens visitar los meus criaderos que son los més antichs é importants d' Espanya.

◆ ◆ ◆ PREUS REDUHITS ◆ ◆ ◆

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas á la Cocaina y al Mentol

Sen lo miller remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faringea, ronquera, afonia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en todas las bonas farmacias y principals droguerías.

Com fluidificants espectorants y treure la TOS

los CAMELOS PECTORALS del METJE SALAS

A 150 pessetas caixa

A Reus D. ANTON SERRA, arrabal Santa Anna, núm. 8.

Societat general de transports marítims a vapor de Marsella

Serveys del mes de Janer de 1900

Línea directa para 'l Rio de la Plata

Sortiran de Barcelona directament para Montevideo y Buenos-Aires los magnífichs y rápidos vapors francesos

lo dia 11 de Janer lo vapor "Bearn"
lo dia 21 de " " "Italie"

LÍNEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortirá de Barcelona lo dia 27 de Janer para Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos-Aires lo grandió y acreditat vapor francés.

Les Andes

Consignataris á Barcelona, RIPOL y C., Piassa de Palacio.—Barcelona.

Servey dels trens de viatjers

De Mora á Reus

SORTIDA		ARRIBADA	
4'19 m.	tren de mercancias ab cotxes de 3.ª classe	7'54 m.	
5'45 m.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe	7'01 m.	
8'44 m.	tren mercancias cotxes de 2.ª y 3.ª classe	12'31 t.	
1'02 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª classe	1'53 t.	
5'23 t.	tren de mercancias ab cotxes de 3.ª classe	8'48 n.	

De Reus á Mora

SORTIDA		ARRIBADA	
7'01 m.	tren de mercancias ab cotxes de 3.ª classe	9'49 m.	
1'26 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª classe	3'14 t.	
3'28 t.	tren de mercancias ab cotxes de 3.ª classe	6'29 t.	
7'03 m.	tren de id. ab cotxes 2.ª y 3.ª classe	10'06 n.	
9'23 n.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe	10'31 n.	

De Reus á Barcelona

SORTIDA		ARRIBADA	
4'43 m.	tren correo ab cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª classe (1)	8'22 m.	Línea Vilanova
4'43 m.	" " " " " " " "	9'44 m.	Vilafranca
7'09 m.	tren exprés ab cotxes de primera classe	9'21 m.	
1'01 t.	tren de mercancias ab cotxes de 2.ª y 3.ª classe	7'34 t.	
1'59 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª classe	5'08 t.	
6'35 t.	tren mixte ab cotxes de 2.ª classe (2)	10'43 n.	

De Barcelona á Reus

SORTIDA		ARRIBADA	
5'25 m.	tren mixto ab cotxes de 2.ª y 3.ª classe (3)	10'17 m.	Línea Vilafranca
9'51 m.	tren correo ab cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª classe	1'01 t.	
11'45 m.	tren mercancias ab cotxes de 2.ª y 3.ª classe	6'35 t.	
1'55 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª classe	5'31 t.	
7'02 t.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe	9'45 n.	

Reus 1 de Juliol de 1899.

- (1) Trasbord á Sant Vicens.
- (2) Idem á Roda y Sant Vicens.
- (3) Idem á Sant Vicens y Roda.

ALTAS

BAIXAS

para la contribució

Se 'n venen en la Imprempta d' aquest diari.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUSSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Reser núm. 4.

Publicacions regionalistas que 's raben en aquesta Redacció.

La Renaixensa, diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», diari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzenal de Catalunya, «L'Art del Pagés», quinzenal, «L'Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona.—«La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich.—«La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes.—«L'Olotí», setmanari de Catalunya, de l'Olot.—«Las Cuatro Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafraanca del Panadés.—«Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona.—«La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers.—«El Vendrellenés», setmanari de Catalunya, del Vendrell.—«La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia).—«Euskalduna», «Euskazalea», setmanaris de Bilbao (Biscaya).—«El Eco del Guadalupe», setmanari de Alcañiz (Aragó).

Ferrocarril económic de Reus á Salou

Servey de trens que regirá desde 'l 2 d' Octubre de 1899.

Sortidas de Reus.—4'10, 9'00 matí, 2'32, 5'43 tardé.

Sortidas de Salou.—4'56, 10'49 matí, tarde 5'10 y 7'25 nit.

Tranvia á vapor.—Sortidas de la estació: 11'20 y 7'50 nit.—Sortidas del Arrebal: 8'45 matí y 2'15 t.

Reus 26 de Septiembre 1899.

OBRA NOVA

Fills ilustres de Reus

DE

Francisco Gras y Elias

3 pessetas exemplar.—Se ven en aquesta Imprempta.